

Loverdagen

Den til Forsendelse
Kongelig allernaadigst

den 17de December.

med Brevposterne
alene privilegerede

Narhuus Stifts = Tidende.

Udgives 4 Gange ugentlig af Overkrigscommissair A. J. Elmquist. Redigeres af G. J. Elmquist, Cand. phil.

Blandinger.

Da Dværghygen har i Egypten bortrevet Størstedelen af de til Markernes Dyrtkning fornødne Træksørne, er det at befrygte, at ikke det halve Land vil blive dyrket, hvisaarsag Meh med Ali har, under Trusel af Stokkeprygl, befalet Landsbyernes Forstandere, at dyrke ligesaameget Land iaar som ifjor. Denne grusomme Forholdsregel har vakt en panist Stræk iblandt Landboerne, som nu i Kareviis forsøde Landet.

Da Engellænderne havde erobret Hovedstaden i Tschusan, Ting Hai, traf de ikke en menneskelig Sjæl i Gaderne; Tusinder havde taget Flugten, og de Dorige holdt sig skjulte i deres Huse. Seierherrens strænge Mandstugt beroligede langt om længe Ghineserne. De skjulte kom atter frem; de flygtede vendte tilbage. Men blandt disse Sidste vare mange Røvere, som plyndrede de fraværende Indvaaneres Huse og Boutiker. Den engelske General gav nu Befaling, at hverken Mobilier eller andre Sager maatte staves ud af Portene; kun Liigkister turde passere. Men ikke længe efter bleve Engellænderne opmærksomme paa den store Mængde Liig, som førtes ud af Staden. Man havde skullet troe, at Staden pludseligt var bleven hjemløst af Pest. Omfider aabnede man Kisterne, og see! næsten Alle indeholdt, istedetfor Liig, de fineste Silkestoffer og lignende kostbare Gjenstande.

I Staten Illinois i Nordamerika har en Propheet ved Navn Smith, der havde stiftet en egen Sect, i denne Tid havde den Ubhagelighed, at maatte flygte fra sin Menighed. Vaade Smith og hans Ypperstepræst havde nemlig havt nogle sælsomme Visioner; blandt Andet havde Erkeengelen Gabriel viist sig for dem og lovet dem „Jacobs Beskignelse.“ Med denne Anviisning havde Propheeten begivet sig til de finukkeste Frøentimmer i Menigheben og forkyndt dem: „at Herren havde, til Belønning for hans Tro, udkaaret dem til hans aandelige Ledfagerinder;“ men da Flere af dem allerede selv havde udkaaret sig „jordiske Ledfagere“, som toge Propheeten disse Besøg meget ilde op, saa foretrak han, for en Sikkerheds Skyld, at absentere sig. Der er nu udsat en Priis af 200 Dollars paa hans Anholdelse, og mange Jægere, som have lyst til at tjene disse Penge, ere uddragne, for at gjøre Jagt paa den Salvede. Forresten er det oplyst, at Propheeten havde udkaaret sig en saa utilbørlig stor Mængde „aandelige Ledfagerinder,“ at han

var nær ved i Ordets egentlige Forstand at blive sin Menigheds Fader.

En Lufstipper, ved Navn Schwartz, har i Egn prøvet en ny Maneer med Ballonen. Den bestaaer deri, at han holder sig svævende under Ballonen ved Hjælp af Reeb og Læderremme, som bindes ham om Livet, Benene og Fødderne. Mandens Vægt er saaledes indrettet, at den er 1 Kilogramm (2 \bar{w}) større, end Ballonens Stigekraft. For at stige op anvender Kunstneren to Vinger, som bestaae af lette, med Lærred overtrukne Rammer, og befastes ved Armene. Naar disse Vinger have løstet Lufstipperen og hans Ballon i Veiret, saa tjene de til, at give denne hvilken som helst Retning. Vil Kunstneren dale, saa lader han Vingerne hænge; da han, som bemærket, er tungere end Ballonen, bringes det Hele derved strax til at synke.

I Frankrig begynder man nu at anvende Galvanoplastiken til Liigs Conservation. Den berømte Cornay har forelagt Videnskaberne Academie i Paris et paa denne Maade med Kobber overtrukket Berneliig, og Canal har foreviist et ligeledes præpareret Væderhoved. Man vil altsaa herefter kunne opbevare sine afdøde Frænder og Venner forgyldte, forsoede eller forlobbede.

En moersom Proces slysfætter i denne Tid Domstolen i Paris. En bekjendt Marquis var længe plaget af en haardnakket Katarrh, som Lægerne ikke kunde befrie ham for. Tilfældt henvendte han sig til en homøopathisk Doctor, som lod ham lugte til en Flacon. Dette hjalp ikke; Patienten maatte lugte til Flaflen nok engang, og nok engang, og alligevel hjalp det ikke. Nu blev han utaalmødig, og vilde ikke mere have med Homøopathie at gjøre. Han spurgte ham desaaarsag, hvormegent han var ham skyldig. Lægen forlangte 500 Fres. Marquis'en sandt denne Fordring usorksammet, tog i sin Bredde en Banknote, og holdt Doctoren den under Næsen med de Ord: „Der, lugt til den!“ hvorpaa han stak den i Lommen igjen. Lægen har nu indklaget ham for Retten.

I den gamle maleriske Stad Agen, ved Bredden af Garonne, lever for Dieblilket en Digter af første Rang, Fri seuren Jasmin, der stille og beskedt driver sin Næringsvei, endskjont Frankrigs største Digtere og Statsmand, ja hele Stæder have bragt hans Talent deres Hyldest; thi Toulouse skænkede ham saaledes en gylden Laurbærkrands, Air sendte ham et Guldbæger, Kongen forærede ham et kostbart Gulduhr, og Pau og andre Stæder bragte ham lige-

burschikos Person og synes at falde i Forundring over, at den „tydske Marine“ ikke er skabt for Seen.

I hvilken frygtelig Grad Drickældighed kan undergrave den menneskelige Constitutions Fasthed, viser en i de barmhjertige Brødres Kloster i Breslau for kort siden indlagt Syg paa omtrent 30 Aar. Begge Fødderne ere frosne af ham til over Anklen. Dette er saameget mærkeligere, som Kulden i hiin Stad ikke har været 8 Grader, og kun en grændseløs Forsømmelse af sin egen Person, i Forbindelse med en bestandig Ruus, er istand til, i kort Tid at foranledige en saadan Oplosning af menneskelige Lemmer.

Tidste Blade tale meget om Digteren Herwegh's interessante Visit hos Kongen af Preussen. Professor Schönlein, Kongens Livlæge, havde fort den berømte Digter til Monarken, som havde ønsket at see ham. Et mærkværdigt Triumvirat: En Konge, en Digter og en Læge! „Jeg har — saa tiltalte Kongen den unge Digter og Republikaner bl. A.: iaar haat et Besøg af en Anden af mine Modstandere, Ehiers. Deres giver jeg Fortrinet. Jeg maa opfylde mit Kald som Konge; De maa følge Deres. Mit forbliver jeg tro; jeg ønsker, at De ikke maa svigte Deres. Jeg afstyer al Charakterløshed. Derimod agter jeg en karakterfast Opposition.“ Om Herwegh's Digte yttrede Kongen: „Den sande Digter fremlyser af Deres Arbejder; de ere meget smukke, fjøndt de ogsaa, og især for mig, indeholde mangen bitter Pille. Men jeg kan forsikre Dem, at disse Piller dog ikke smage saa bittert, som de, Schönlein her skundom giver mig.“ Livlægen gif ind paa Spøgen og sagde: „Og dog tager jeg langt fra ikke saamegen Dypvelsdrek dertil, som han.“ Digteren skal isærigt have været noget tvungen og geneert. Saa skarpt som han har yttret sig mod alle dem, der repræsentere det Bestaaende, maa selve det Skridt, at have nærmet sig en Konge, allerede være en Concession mod hans Anskuelse.

I Sverrig ere Brændeviinsbrænderierne nedlagte. Hvis Noget drikker sig fuld, skal hans Navn males paa Kirke døren med store Bogstaver, og Præsten skal bede for ham.

I Aaret 1830 forlod en 17aarig Underofficier ved Svea Artilleriregiment, Edvard Pettersen, sit Fædreland og tog Tjeneste under D. Pedro's Fane i Portugal, hvor han ved flere Leiligheder udmærkede sig og erholdt for udmærket Tapperhed Ordenen Torre e Spada, samt paa Valpladsen af sin General Dennes egen Kaarde. Siden gif han med sit Regiment til Spanien, hvor han med lige Tapperhed kæmpede mod Don Carlos, udnævntes paa Valpladsen til Oberstlieutenant, og erholdt St. Ferdinandsordenens 1ste Klasse, senere Isabella den Gaitholfskes Orden og Obersts Charge. Han har nu taget sin Afsked baade af den portugisiske og den spanske Krigstjeneste, med Pension af begge Regjeringer, og er nu vøndt tilbage til sit Fædreland, hvor Oberst Pettersen, endnu kun 29 Aar gammel, agter at slaae sig til Rolighed.

I Skrivelse fra Slesvig af 12te ds. hedder det i Alt. M. bl. A.: „Sidste Lovrødag var her særdeles livligt. De hertil ankomne Fremmede havde Nød med at faae Logis. Der indtraf nemlig talrige Deputationer fra Apenrade, Tøndern, Siderstedt og de omliggende Landdistricter, fra Rendsborg og fl. St., for at overrakke Stænderne Takadresser, navnlig for deres tydske Sindelag. De med talrige Underkrifter forsonede Adresser bleve overrakket Præsidenten, som, i Spidsen af et stort Antal Stændermedlemmer, modtog Deputationerne i den Ravenske Gjaestgivergaard. Den af de forskjellige Deputationer

valgte Ordførere, Apotheker Petersen fra Apenrade, holdt en velordnet Tale, hvorpaa Præsidenten udtalte sin Tak i eget og Forsamlingens Navn. Efter et af omtrent 300 Personer afholdt Festsmaaltid, hvori Præsidenten og næsten alle de Stænderdeputerede toge Deel, gif Fakkeltøget for sig, til hvilket, foruden mangfoldige Andre, ogsaa Stænderforsamlingens Medlemmer sluttede sig. Tøget drog frem med Musik, og da Kredsen var dannet, udbragtes bl. A. et Hoch for „Schleswig-Holstein“. Indtil seent ud paa Natten hørtes Sange og Looster gjenlyde fra Gjaestgiverstæderne.“

J u d s e n d t.

Berigtigende Svar til Indsenderen af det under Alt. M. bl. A. den 29de November 1842, i Aars huus Stifts-Tidende N° 215, indrykkede Spørgsmaal til Committeen for Oprettelsen af en Mindestotte for Høisalig Kong Frederik den VI.

At der i den omhandlede Bekjendtgjørelse, med Hensyn til det fra Hr. Provst Ridder Bengon for hans Provsties Beboere til Committeen indkomne Bidrag, blot anmeldes Ringsted og ikke tillige Aasteds Herred, er en Feiltagelse af Under tegnede, hvem Bekjendtgjørelsens Expedition var overdraget; og bemærkes derfor til yderligere Berigtigelse: at Committeen af de Hr. Provsten, under 28de Januar d. A., oversendte 18 Stk. Indbydelser, nemlig 17 Stk. til Ringsted og Aasted Herreders Pastoraters Landbeboere og 1 ditto til Geistligheden i bemeldte Herreders Provsti, fra Hr. Provsten under 31te Mai d. A. ifkun har tilbageerholdt 4 Stk.; nemlig:

- 1) For Indbydelse til Bøllersløw og Hømb Sognes Pastorat, hvorefter Sognebeboerne have deeltaget i Stiftelsen af formeldte Mindestotte med 7 2/3 28 1/2
- 2) Gen ditto til Bringstrup og Sigersted Sognes Pastorat, hvorefter Hr. Pastor Wint her har deeltaget med 1 — — — og Sognebeboerne med 6 — 38 —
- 3) Gen ditto til Gyrringe og Flintrup Sognes Pastorat, hvorefter Hr. Pastor Thisted har deeltaget med 2 — — — og Sognebeboerne med 13 — 70 —
- 4) Gen ditto til Munkb-Hjergby og Bromme Sognes Pastorat, hvorefter Hr. Pastor Lund har deeltaget med 1 — — — og Sognebeboerne med 2 — 38 — og desforuden har Hr. Personsecapellan Mohr deeltaget med 1 — — — samt Hr. Provst Ridder Bengon med 2 — — —

Tilsammen 36 2/3 78 1/2

Hvilket Beløb Hr. Provsten godhedsfuld har tilstillet Committeen med tilføjet Bemærkning, at Grunden, hvorefter ifkun saa faa af Provstiets Geistlighed og Sognebeboere havde deeltaget i Stiftelsen, uden tvivl var, at Adskillige ikke havde været tilfredse med det til Mindestottens Dyfærelse bestemte Sted; med Hensyn til hvilken Bemærkning her blot endnu anmærkes: at Enhver, ved at eftermaale Afstanden fra Mindestottens bestemte Standplads, til saavel Nord- som Vest siden af Jylland og til Øst siden af Sjælland og Smaae-Derne, samt til Stæderne Kiel, Rendsborg og Tøndern, vil kunne overtage sig om, at disse Afstande alle omtrent ere ligestore, og at Mindestottens Standplads saaledes nogenledes er bestemt midtvejs mellem alle i Stiftelsen Deeltagende. Forøvrigt synes de Personers Interesse for dette sande nationale Mindesværk, der ikke ville deeltage i sammes Stiftelse, fordi de formene, at en anden Standplads burde være bleven bestemt, at være saare tvivlsom; efterdi Enhver, der virkelig er gjennemtrængt af Følelsen af Høisalighed, Kjærlighed og Taknemmelighed for vor adle forevige Konges Minde, sikkerlig ikke kan andet end ifemme med Beboerne af Nordensbroe Bøye paa Langelands søndre Ende, samt Beboerne af Helsingør, Slagen, Mølln, Støtensen og Sønder-Ditmarsten: Vi deeltage i Mindestottens Stiftelse uden Hensyn til, hvor den end oprettes. — De af Gyrringe og Flintrup Sognes Beboere forlangte Tegninger af Mindestotten skulle i sin Tid, naar samme er bleven lithographeret, herfra blive meddeelte. Paa Committeens Vegne Stænderborg, d. 3die Decbr. 1842. G. Rosenberg.